

ת"א, 17.11.1936

הזמנתי את אנשי הקיבוץ הבוקר. באו יצחק, וינייה ופרשק. אמרתי להם שאני רוצה לשוחח על דמיונות - על כיבוש הים בידי המועל העברי, לא עבודה הנמל - אלא הים. כמו שלא הסתפקנו בעבודה שכירה בחקלאות - כך עלינו גם לכבוש את משק הים - אניות של עובדים, המכשיר הסוב ביותר לכן - הקבוץ. יש לו מאוויים מלוציים, יש לו שלטון על צבור רחב, ויש לו יכולת משקית. התחלה - אניה-משא בשביל חופי הארץ וסביבותיה, לשם כך אפרש מקרן מיוחדת חצי שויה של האניה, מאלף עד אלף וחמש מאות פונט, על מנת שהקבוץ יתן או ישיג אף הוא אלף או אלף וחמש מאות והאניה תהיה קנין חברה-העובדים. ההסתדרות צריכה לעזור בשנה הראשונה בהשגת מומחים שילמדו את הבחורים ספנות. כעבור חצי שנה, כשהאניה תעבור - נרכוש אניה שניה. לאחר-כך - כשהתחלה של פעולה מסמית נקים מעין "ניר" ימי. המטרה צי אניות, מסחרי ולנוסעים, בידי ההסתדרות.

יצחק אמר שהקבוץ מטפל כבר בעבודת ים ויש התלהבות למפעל זה. יתנו לי שני חברים שיתעסקו בדבר.

- באחת הפגנתי פרמלה באווירון לאלכסנדריה.

אלכסנדריה. היבעתי הנה בחמש וחצי למנות ערב. בפורס-סעיד חכתי כשעה לאווירון שני. משה, שהגיע הנה עוד אתמול, סבור שחיים לא יתעכב כאן, אלא לשם השגת אמצעים למכון זיו, ויפליג עוד מחר לחיפה.

%.